

udstedes paa ustemplet Papir, og at man i Privatbanken anseer det for fyldestgjørende, hvad jeg her har foreslaaet. Jeg vil altsaa haabe, at man vil tage imod, hvad jeg her har budt, og ikke drive denne Sag til det Spørgsmaal, om Noget kan antages eller ikke; jeg gjentager, at denne Sag ligger aldeles udenfor Lovens Op-gave, og jeg vilde være fuldkommen berettiget til at henvise enhver Bestræbelse for at faae noget Eignende indført til det private Initiativ. — Jeg skal endnu, da hele Lovforslaget er under Forhandling, bemærke, at der imellem den ærede Rigsbogsmand for Sorø (Alberti) og mig formeentlig ikke sidst var nogen Meningsforskjel, men at vi vare enige om, at det med Hensyn til Sparekassebøger skulde forblive ved de bestaaende Forhold; han etablerede ikke nogen ny Ret for dem, og jeg har ikke villet betage dem Noget af deres Ret. Naar en Sparekassebog er udfærdiget uden Navn, men med Nummer, der henviser til Sparekassedirektionens Bøger, hvor Navnet er opført, kan den efter mit Forslag ikke betragtes som lydende paa Ihændehaveren. Som saadanne ere de heller ikke blevne betragtede hidtil. Det er en af Sparekasselinstitutionernes vigtigste Rettigheder, at Sparekassebøgerne have en Mortifikationsret af en særegen, simpel og klar Veskaffenhed; men nu er Begrebet om at mortificere et Dokument og at dette lyder paa Ihændehaveren, en ligefrem juridisk Modsigelse. Kun saadanne Dokumenter, der lyde paa en bestemt Person, kunne mortificeres, det vil sige: betages deres Retskraft, Ihændehaveren berøves sin Ret efter samme; det kan ikke være et Dokument, lydende paa Ihændehaveren. Naar nu Sparekassebøger ere blevne betragtede som lydende paa Navn, nagtet Navnet ikke har staaet paa Bogen, men alene i Direktionens Bøger, hvortil der henvises ved Nummer, er det en Begunstigelse, som kan være hensigtsmæssig, og som jeg ikke har i Sinde at berøve dem. At man ikke berøver dem den væsentlige Karakter af at lyde paa Navn, om det ogsaa kun er betegnet ved Nummer, er det, der er udtrykt ved Endringsforslaget, og jeg er overbevist om, at det fyldestgjør det, der er tænkt paa ved det af de ærede Medlemmer stillede Forslag.

N. Sage: Den høitærede Indenrigsminister bemærkede med Hensyn til det Forslag, der blev vedtaget ved anden Behandling, at det var urigtigt paa den Maade at gribe ind i den af Regjeringen forelagte Lov, der ikke havde indeholdt Noget som det, vi satte til, og at man, da Thinget har Forslagsret, burde søge ved særlig Lov at opnaae, hvad man ønskede, istedetfor at vedtage en saadan Forandring i en af Regjeringen forelagt Lov. Jeg troer imidlertid ikke, at disse Bemærkninger ville gjøre noget stort Indtryk paa det høie Thing, da det jo er bekendt nok, at ikke saa, efter vor Formening meget gode Love, der med overordentlig stor Majoritet ere gaaede igjennem begge Thingene, ikke have været saa helbige at faae den endelige Stadfæstelse, og naar Regjeringen forelægger en Lov, kan jeg heller ikke troe Andet, end at det i Tilfælde, hvor de dertil stillede Forslag passe saa nøie ind i Lovens hele Bygning og Mening som her, ikke alene er vor Ret, men simpelthen vor Pligt at sætte dem ind. Den høitærede Minister er fremkommen med en Lov angaaende Fritagelser for Brugen af Stempelpapir, navnlig for Banker og lignende Instituter, og deri indeholdtes, at Anviisninger med Navn in blanco eller Transporter paa dem skulde undergives Stempel, men da vi ikke formaadede at indsee, at der var en eneste taalelig og gyldig Grund for at vedtage dette, bleve vi enige om den Forandring, at der ikke skulde være Stempel paa Transport af Anviisninger. Den høitærede Minister er vel nu tildeels gaaet ind paa Thingets Onsker, men har dog villet forbeholde sig, at Anviisninger med Navn in blanco eller lydende paa Ihændehaveren skulde underkastes Stempel; men den eneste Grund, som den høitærede Minister har anført derfor, er den, at Anviisninger, udstedte paa denne Maade, skulde ligne Nationalbankchequer. Jeg veed ikke, hvorfor denne store Omhed over Nationalbankens vidt-udstrakte og meget indbringende Privilegier netop nu kommer, men den synes mig at være aldeles utidig, thi en Anviisning som dem, hvorom her er Tale, er ikke noget tvungnet Betalingsmiddel, saaledes som en Ratio-